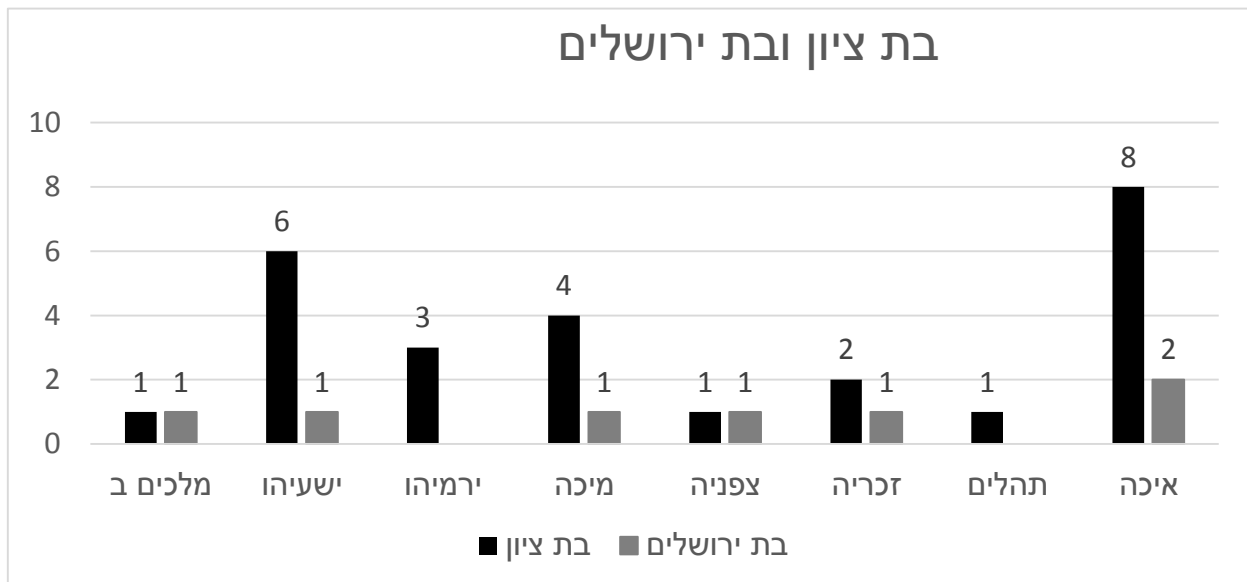
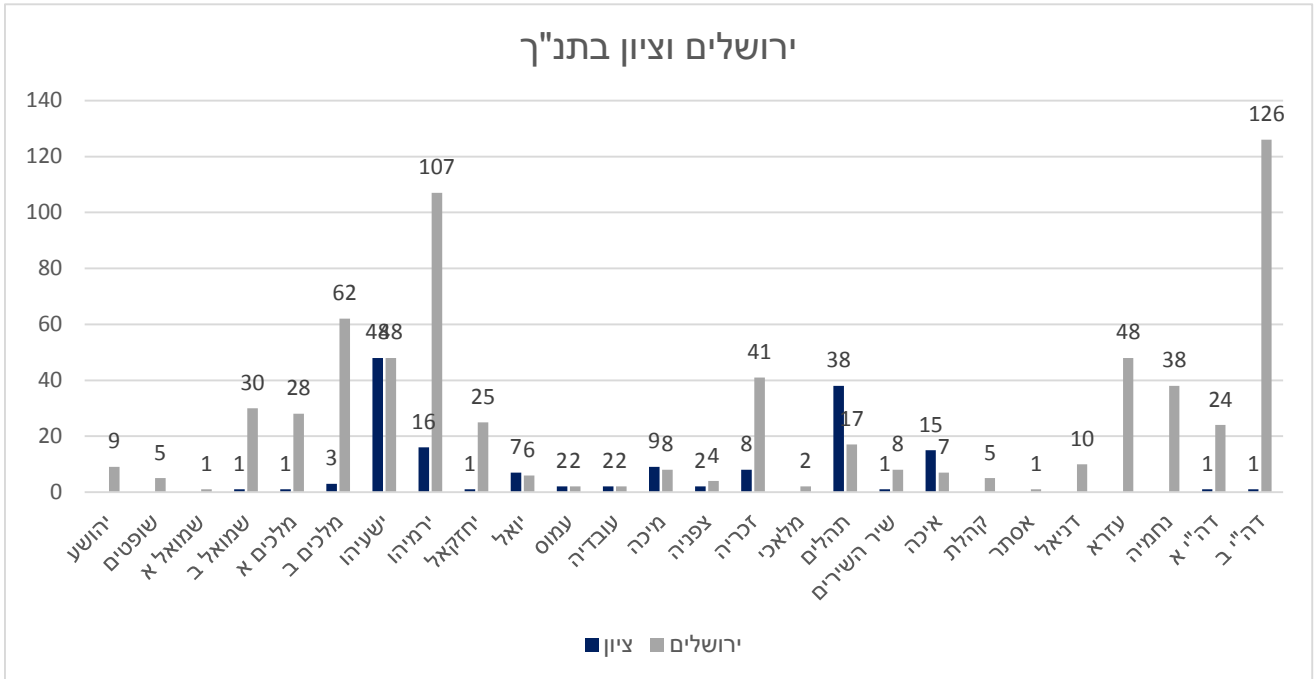

רני ושמחי בת ציון (74)

יהודה ברנדס

תרשימים

מקורות

יא. שער ההקדמות - דף פג עמוד ב
 ואמנם טעם היות שני הכלים האלו, נק' חותם בתוך חותם, יובן עם הנו"ל, והוא, כי חותם הם אותיות חומת, כי הם כדמות חומות, המקיפות את אורות הגבורות שבתוכם, לשמרם מן הקליפות. ולכן תמצא, כי נזכר בתורה, על חומותיך ירושלם וגו'. גם נזכר בתורה, חומת בת ציון הורידה כנחל דמעה וגו'. לרמוז אל ב' כלים שביסוד ומלכות, הנק' חומת ציון, וחומת ירושלם:

יב. צפנת פענח שמות פרשת שמות
 גילי מאד בת ציון, נגד גלות השכינה שהיא בת ציון יסוד. הריעי בת ירושלם, נגד גלות הנשמה שהיא בת ירושלם מלכות.

יג. ר' צדוק הכהן מלובלין - פרי צדיק ויקרא לחג הפסח
 אך הענין שמצינו בזה הקדוש (ח"ג ל"ה א) ואוליפנא דישאל אקרון בשמא דציון דכתיב (ישעיה נ"א, ט"ז) ולאמור לציון עמי אתה. וכן ירושלם שהוא מחנה ישראל כתיב שם באכילת מעשר שני (דברים י"ד, כ"ג) למען תלמד ליראה וגו', ושם ירושלם נקרא על שם יראה שלם (בראשית רבה נ"ו, י') והיינו דשם יראה שלימה, וכן יש ירושלם למעלה כמו שנאמר (תהלים קכ"ב, ג') ירושלם הבנויה כעיר שחוכרה לה יחדיו (תענית ה' א). וציון משכן כבודך מחנה שכינה וכתוב (שמות ט"ו, י"ז) מכוון לשבתך פעלת ה' מקדש אדני וגו' שבית המקדש שלמטה מכוון נגד מקדש שלמעלה והארון נגד הכסא (במדבר רבה ד', י"ג) ולמעלה גם כן יש ציון משכן כבודך וירושלים יראה שלמה איהי יראה ושריא בה יראה (זוהר ח"א ה' ב) הארץ הדום רגלי, ארץ דקודשא בריך הוא שכינתא אתקרי ארץ (זוהר ח"ג רמ"ג ב) וכשקיבלו ישראל עול מלכותו ואמרו ה' ימלוך לעולם ועד תיכף נעשה מקדש ממעשה ידיהם של צדיקים (כתובות ה' א) מקדש אדני כוננו ידיך.

יד. שם משמאל מועדים הושענא רבה תרע"ג
 ולפ"ז חומת ציון וחומת ירושלם הן חומת המוח וחומת הלב, ובהיפוך אתוון הוא חותם המוח וחותם הלב.

ב. מדרש זוטא - שיר השירים פרשה א
 שבעים שמות קרא לירושלים. ירושלם, שלום, יראה... ציון, ... יפה נוף, [הר ציון], ירכתי צפון, [קרית מלך רב] ...

ג. איכה רבה פרשה ב
 בתולת בת ציון. אומה שציינתי אותה במצות ובמעשים טובים.

ד. פסיקתא דרב כהנא פסקא טז - נחמו
 בתולת בת ציון (שם /איכה ב'), בנים המצויינים לי במילה ובתגלחת ובציצית.

ה. רש"ר הירש דברים פרק ח
 ירושלם שוכנת למרגלות הר ציון שפסגתו היא מקום מקדש התורה, והיא מייצגת את עם ה' החונה מסביב לתורת ה', ותורת ה' היא נשמתו השולטת בו ומלמדתו דעת;

ו. מלבי"ם ביאור המילות ישעיהו פרק ד ג
 בציון, בירושלם. מבואר אצלי תמיד כי מצודת ציון היא עיר דוד, וירושלים כולל כל העיר:

ז. מלבי"ם תהלים פרק קמז יב
 ויש הבדל בין ציון וירושלים, שבציון ישבו החכמים והשרים והם יהללו מצד שהיא השגחתו הפלאיית, ובירושלים ישבו ההמון והם ישבחו מצד השגחתו הכוללת, רק שישבחו את ה' במדרגה יותר ממה שישגו העמים בהנהגה זו הכוללת, כאשר גם הנהגה הכוללת המיוחסת לשם הויה תהיה לישראל ע"פ השגחת ה':

ח. מלבי"ם ישעיהו פרק סב א
 לבשי עוון ציון, לבשי בגדי תפארתך ירושלם, ציון תלבש עוז הפנימי הצלחות הנפשיות, וירושלים בגדים החיצוניים הצלחות הגופניות

ט. מלבי"ם ישעיהו פרק מ
 (ט) מבשרת ציון... וכבר בארתי בכ"מ כי ציון שם היה מושב המלך והסנהדרין ומקום המקדש, וירושלים שם ישבו ההמון, ציון תבשר כי השיב שכינתו לציון והמלכות והכהונה, ולכן המליץ בו על הר גבוה עלי לך, וירושלים תבשר קיבוץ גלויות, ולכן המליץ בה הרימי בכח קולך שישמעו נידחים ויתקבצו מארבע רוחות השמים:

י. ספר נצח ישראל פרק ז
 ולפיכך זכו לכרך תקיף וגדול, שהוא כרך ביתר. שכמו שהבן והבת הוא בנין פרטי, כך המקום והעיר הוא בנין ונטיעת הכלל, והוא חזקם ותקפם שיתישבו בארץ. ושוה בנין הכלל והפרט. וכמו שנקרא בתו של אדם 'בת', כך יקרא המקום "בת ציון" (ישעיה א, ח), וכן הרבה, מפני שכבר אמרנו כי 'בת' היא מלשון בנין.